

Miljøpolitik.

Det fremføres af tilhængere af EF, at et dansk medlemskab vil være af væsentlig betydning for miljøpolitik og forureningsbekæmpelse. Det er her vigtigt at erindre, at de fleste af disse problemer kræver en løsning på national basis. De store beslutninger er til gengæld virkelig internationale og kræver samarbejde mellem alle verdens lande.

I det omfang, EF har taget initiativer på området, er der næsten ingen positive resultater opnået. Selv på fødevarerområdet er de fleste initiativer for længst foreløbigt bremsede. Det er da også klart, at fælles foranstaltninger, der må bygge på enighed mellem medlemmerne, vil blive gennemført i svag form og med store forsinkelser afhængigt af de mest modvillige medlemmers indstilling.

Men ud fra EFs grundlæggende interesse i fri og uhemmet konkurrence er det forståeligt, at der inden for EF må være en stærk interesse i, at forureningsnormer og andre miljøværnsforanstaltninger gennemføres i samme takt og omfang. Hvis man overlader forureningsbekæmpelsen til de enkelte lande, kan skærpede normer „misbruges“ til at give en hjemmemarkedsindustri en konkurrence-mæssig fordel, der ville være konkurrenceforvridende. Derfor lægger Kommissionens miljøpolitiske forslag til ministerrådet bevidst op til en overordnet kontrol ved de enkelte landes forureningsbekæmpelse. Der foreslås bestemmelser indført om, at alle regler skal forelægges i Bruxelles inden vedtagelse i det nationale parlament, og på længere sigt er målet at få alle vigtigere regler fastsat på EF-plan.

Da den vesttyske forbundsdag vedtog at sænke overgrænsen for blyindholdet i benzinen med virkning fra 1976, blev dette mødt af protester fra kommissionen, der frygtede en begunstiggelse af de tyske raffinaderier og andre konkurrenceforvridende følger.

Eksemplet fra Vesttyskland illustrerer, hvad der er baggrunden for EFs interesse i miljøpolitikken, og understreger, at medlemskab af EF kan føre til begrænsninger i det enkelte lands muligheder for at føre en aktiv, selvstændig forureningsbekæmpelse.

EF og dansk økonomi

Mindretallet er i sin bedømmelse af de

økonomiske konsekvenser af medlemskab eller ikke-medlemskab, principielt enig med formanden for Det økonomiske Råds formandskab, professor Anders Ølgaard, når han siger: „Alt i alt kan der imidlertid ikke være tvivl om, at der er en kortsigtsgevinst at hente ved medlemskab i EF. På den baggrund kan man spørge, om beslutningen om eventuelt medlemskab ikke burde være givet på forhånd. Svaret på dette spørgsmål er vel først og fremmest, at beslutningen om medlemskab fundamentalt set er et rent politisk spørgsmål. Hertil kommer, at der også i rent økonomisk henseende bliver tale om både fordele og ulemper, som må vejes mod hinanden, uden at det er muligt at gøre det i kalkuleform, som i de — i sig selv usikre — gevinstberegninger...“ (Landmandsbankens kvartalstidsskrift nr. 4, 1971).

Efter mindretallets opfattelse er den samfundsøkonomiske forskel mellem fællesmarkedstilslutning og ikke-tilslutning af ringe størrelsesorden. Ved tilslutning opnås en prisgevinst på landbrugsvarer, hvorfra må trækkes bidrag til EFs landbrugsfond. Uden for EF får vi et tab på landbrugseksporten til England, fordi Danmark da må holde lavere priser på bacon, flæsk, konserves og smør. Da den fælles landbrugspolitik ikke indebærer kvantitative reguleringer, vil tabet — afhængigt af udformningen af den hjemlige landbrugspolitik — kunne begrænses til en mindre prissænkning på grund af det forringede bytteforhold.

Når det videre tages i betragtning, at udviklingen i fællesmarkedets landbrugspolitik efter engelsk medlemskab vil være usikker, og da den økonomiske fordel i første række vil tilfalde ejerne af de større landbrug og bundfælde sig i kraftigt stigende priser på landbrugsjord med deraf følgende inflationspres, er det vanskeligt for mindretallet at se, at det blot på lidt længere sigt skulle være en økonomisk fordel at gå ind i EF.

For industrieksporten vil en ikke-tilslutning til EF sandsynligvis være en fordel. 70 pct. af dansk industrieksport går til områder uden for EF og England. I fællesmarkedet vil denne eksport blive udsat for omkostningsstigninger, bl. a. på grund af de højere råvarepriser. I stedet for medlemskab vil Danmark sammen med de nordiske lande og de øvrige EFTA-lande få en frihandels-